

med saa gode Grunde derfor, at Thinget skal finde Anledning til at støtte en saadan Henvisning til Ministeren. Dette Andringsforslag vil jeg altsaa saaledes have behudet med dette Par Ord.

H. M. Petersen: Jeg skal tillade mig at henlede de ærede Herrers Opmærksomhed paa Andragendet under Nr. 31. fra en Mand, som nu bor i Odense. Skjøndt vi ere ved 1ste Behandling af Sagen, vil jeg dog tillade mig i al Korthed at rette en venlig Anmodning til de ærede Herrer om, at de ville stænke dette Andragende deres Opmærksomhed, og i Haab om, at de ville tage min Anmodning til Følge, skal jeg begrunde den. Denne Mand har i over tyve Aar været Portner ved en Anstalt paa Christianshavn, tilhørende Søværsthuset, som var leiet af Fængelsvæsenet. Da man nu ikke længere havde Brug for den, blev Manden, sagt op, og han har saa gode anbefalinger — jeg holder i min Haand Afskrifter deraf — som det er muligt for Nogen at præstere, fra sine Foresatte, hvorved de paa det Bedste anbefale ham til en lignende Stilling. En saadan var imidlertid ikke til at faa, hvorimod han opnaaede en Plads som Sygebetjent, da han ønskede at bidrage, hvad han formaaede, til sit eget og sin Families Underhold. Denne Plads beholdt han omtrent et Aar, men paa Grund af hans fremrykkede Alder, paa Grund af at han, der havde Kone og Børn, nu skulde leve fuldstændigt adskilt fra disse saavel Dag som Nat, og paa Grund af Nattervaagen og Sigt, kunde han ikke udholde det længere, men blev nødt til at tage bort. Han reiste derfor til Odense, som er hans Fødeegn, og da han kjendte Noget til at forsærdige Bæverredskaber, begyndte han at arbejde som Ritzbinder — det er et sjældent Ord, det bruges om den, der forsærdiger adskillige Ting, som Bæverne bruge — i Haab om paa denne Maade at kunne ernære sig, og formodentlig tillige af den Grund, at han ikke kunde vente at faa nogen Understøttelse, da han var gaaet af efter egen Begjæring. Det er nu imidlertid min Opfattelse af denne Sag, at naar han ved Omstændighedernes Magt er bleven

sat ud af den Stilling, som han ærligt og tro havde udfyldt i over tyve Aar, og han ikke kunde udholde den strengere Tjeneste som Sygebetjent, der egnede sig for en yngre Mand, saa maa han kunne sættes i Klasse med de Betjente, der ere komne ud af deres Stilling derved, at man leiede den ene Straffeanstalt ud til Kjøbenhavns Kommune. Det er dette, der har bevæget mig til at være med til at gjøre Indstillingen, og det er vel saatemmeligt undskyldeligt, at denne Mand nærer det Drøste og Haab at faa Noget, naar han ser, at andre Mænd i lignende Stillinger ere af det høie Justitsministerium indstillede til Thingets Velvilje, hvad der nu er afgjort ved Finantsloven. Hovedgrunden til at tage Hensyn til denne Mand's Andragende maa være den, at han ved Omstændighedernes Magt er trængt ud af sin Stilling, og dersom han ikke havde faaet den Plads, som hans Hælbred og Alder ikke tillod ham at beholde, men han strax var bleven ledig paa Torvet, som man siger, og havde indgivet en Ansøgning til Justitsministeriet, saa var det muligt, ja, jeg anser det endog for rimeligt, at der vilde være blevet tilfæaaet ham nogen Hjælp; men det forekommer mig, at det vilde være ubilligt mod Manden, om hans Lyst til at ernære sig selv og Sine og hans Forsøg derpaa i nogle Aar skulde komme ham til Skade, jeg finder tværtimod, at dette maa tale til hans Nøs og anbefaling. Dette er, som sagt, min Opfattelse af denne Sag, og det skulde glæde mig, om de ærede Herrer vilde tænke lidt over den, og om jeg skulde være saa heldig at vinde Stemmer for denne Mand ved næste Behandling, thi denne Gang kommer Spørgsmaalet jo ikke til at foreligge til Afstemning.

N. Hansen: Jeg hører til det Mindretal, der har tilladt sig at indstille til Thinget Andragendet under Nr. 5, som jeg gjerne vilde anbefale til det ærede Thing. Som det ses, har den paagældende Enkes Mand i 48 Aar været i Postvæsenets Tjeneste og har i denne havt en meget ringe Indtægt i Forhold til sin store Familie, hvorfor han stadigt har levet under trykkende Forhold, og kun i de sidste Aar, da han tillige